

fastet, saaledes at der foreløbig paa Finantslovsforslaget, som det nu foreligger, ikke bliver bevilget det Merringeste til Torpedobaade. Ogsaa i denne Retning agter jeg at stille Endringsforslag ligesom forøvrigt angaaende en hel Del andre Gjenstande, som jeg ikke nu nærmere skal omtale. Kun vil jeg bemærke, at jeg har opgivet Meget af det, der i og for sig var ønskeligt at faae, og at jeg kun agter at stille Endringsforslag saaledes, at det Beløb, der derefter vil komme til at staa paa § 26, svarer til, hvad der i en Række af Aar er bevilget til Marineministeriet plus det Beløb, hvormed Bevillingen blev nedsat forrige Aar. Jeg skal indstrænke mig hertil.

Krigsministeren (Bahnsøn): Idet jeg for det krigsministerielle Budgets Vedkommende kan henholde mig til Conseilspræsidentens almindelige Udtalelser, som ganske passe for mit Budgets Vedkommende, skal jeg dog noget nærmere ganske kort motivere, hvorfor Lovforslaget, som det nu foreligger, efter at være kommet fra det andet Thing, ikke tilfredsstiller de Fordringer, som jeg mener man maa stille til det. Hovedsagen er, at der er nægtet Bevillinger til Ting, som efter min Mening ere af allerstørste Betydning, man kan vel næsten sige, ere nødvendige, for at vort Forsvarsvæsen i det Hele taget kan være paa en saadan Fod, at det tilfredsstiller de Fordringer, som man har villet stræbe hen til ved de vedtagne Love i 1867 og 1880 for Hærens Vedkommende og i 1858 i Forbindelse med senere Bevillinger paa Finantslovene for Søbefæstningens Vedkommende. Man maa vel dog gaa ud fra, at da man i 1867 og senere i 1880 ordnede vor Hær, var det Meningen dermed, at den skulde udvilles paa en saadan Maade f. Ex. med Henhyn til Materiellet, at den ved en eventuel Mobilisering, f. Ex. ved Krigsudbrud, kunde optræde paa den Maade, som anses for at være feltmæssig, krigsmæssig efter de Anstuelser, der gjøre sig gjældende i alle civiliserede Stater. Man maa vel ogsaa antage, at det var Meningen, at den med Henhyn til Uddannelse og Dvælske skulde følge med Udviklingen, saaledes som den foregaar i andre lignende mindre Stater. Jeg vil ikke sammenligne os med større Stater, det kunde ikke falde mig ind, jeg siger udtryksfuld mindre Stater af samme Størrelse som vi. Hvis det ikke var Tilfældet, at man havde tilstræbt det, mener jeg, at det er aldeles urimeligt, ja næsten uforsvarligt at give saa mange Penge ud, som vi give ud om Aaret, selv om man ikke gik videre,

end man er gaaet ved Forslaget, som det nu foreligger. Undersøger man nærmere, hvad der er nægtet, som en Illustration til de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at gjøre, vil man se, at der er nægtet en forholdsvis meget moderat Bevilling til Fornyelse af en Seletøibeholdning, som Erfarungen har viist i de senere Aar er gaaet temmelig meget tilbage. Jeg skal ikke nærmere komme ind herpaa, da Motiverne findes i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, men man er bleven opmærksom paa, at Seletøibeholdningen er temmelig slet i Dieblisset, og har stillet Fordring om at faae en Bevilling til den, men den er uden videre bleven nægtet. Der er stillet Fordring om en meget moderat Bevilling, i det Hele ikke mere end 13,000 Kr., til Uddannelse i feltmæssig Skydning. Det er en Dvælske af meget stor Betydning for Fodfolket, der er kommen op i de senere Aar, og som benyttes efter en udtrakt Maalestok i alle Hæere, og hvis vort Fodfolk ikke faar ordentlig Seilighed til at uddanne sig paa den Maade, vil det, rent bortset fra den kortere Tjenestetid, allerede af den Grund komme til at staa meget væsentlig tilbage for det Fodfolk, det under en eventuel Krig maatte faae, lige overfor sig. Det er kun 13,000 Kr., men man har nægtet dem uden videre Motivering. Jeg vil som et Exempel fremdeles nævne nogle Bevillinger til Søforterne, af hvilke de største ville være det høie Thing bekendt fra tidligere Aar, og om hvilke der er faldet saadanne Udtalelser i dette Thing, at jeg ikke behøver i nogen fortrinlig Grad at fremhæve Nødvendigheden af dem. De gaa ud paa, at noget Skyts, der er aldeles forældet, der horer til det allerældste riflede Skyts, man har, og som derfor kan siges næsten at være fuldstændig ubrugeligt, skulde afløses af nyt tidsvarende Skyts saaledes, at Krudtmagasiner og Søminestationer kunne sikkes paa en nogenlunde forsvarlig Maade lige overfor den Bestyrdning, man kan vente at blive udsat for under et eventuelt Angreb af en Flaade. Forslaget var opstillet i Fjor og blev den Gang nægtet, det er ogsaa nægtet i Aar, og de Motiver, som ere anførte dertil, antager jeg ikke ville finde videre Anklang i dette Thing. Man har nemlig sagt, at en saadan Vedtagelse af disse Vedligeholdelsesarbejder, Reparationer — Andet er det ikke — ved Søbefæstningerne ville præjudicere Spørgsmaalet om den endelige Ordning af vort Forsvarsvæsen, som man i en Række af Aar forgjæves har arbejdet hen til, idet det jo kunde tænkes, at man slet ingen Søforter skulde have. Jeg tror ikke, jeg behøver at komme nærmere ind